

Sygnatura akt I C 1466/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 20 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Siwek

Protokolant: Małgorzata Sporna

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2016 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. K. (1)**

przeciwko **K. S. i A. S.**

o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji

na skutek sprzeciwu A. S. od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 29 października 2015 r., sygn. akt I C 1466/15

utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 lipca 2015 r. skierowanym przeciwko K. S. i A. S. powódka J. K. (1) domagała się zwolnienia spod egzekucji ruchomości bliżej wskazanych w petitum pozwu.

W uzasadnieniu swojego pozwu powódka wskazała, iż Komornik przy Sądzie Rejonowym w Jeleniej Górze – R. W. na wniosek pozwanych wszczął egzekucję przeciwko J. K. (2) – mężowi powódki i w ramach prowadzonego postępowania zajął w dniu 20 czerwca 2015 r. wymienione rzeczy stanowiące wyposażenie domu (meble, sprzęt RTV, AGD) zajmowanego przez powódkę z mężem. Wszystkie zajęte rzeczy ruchome, jak i dom, w którym są zlokalizowane stanowią własność powódki J. K. (1). Do zajęcia doszło w dniu 20 czerwca 2015 r. Komornik odstąpił od zajmowania tylko tych rzeczy ruchomych, co do których powódka zdołała na poczekaniu znaleźć dokumenty potwierdzające jej własność. Co do pozostałych przedmiotów – pomimo oświadczenia powódki, że stanowią one jej własność komornik, na wniosek wierzyciela, zajął je na poczet egzekucji prowadzonej przeciwko J. K. (2).

Zdecydowana większość zajętych rzeczy ruchomych była kupowana przez nią i dysponuje dokumentami potwierdzającymi ich zakup na swoją własność jak faktury, rachunki, potwierdzenia nabycia rzeczy na aukcjach internetowych, w sklepach internetowych. Nieznaczna część zajętych przedmiotów otrzymała jako prezenty od najbliższych osób.

W odpowiedzi na pozew K. S. wniósł o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany podniósł, że powódka nie sygnalizowała, iż jest właścicielem zajętych ruchomości. Przez miesiąc od zajęcia ruchomości do komornika ani bezpośrednio do wierzyciela nie wpłynęło pismo informujące, że zajęte ruchomości nie należą do dłużnika.

Pozwany jak tylko dowiedział się o procesie (tj. z chwilą doręczenia pozwu) uznał powództwo i zwolnił spod egzekucji ruchomości wymienione w pozwie. Pozwany nie dał powodu do wytoczenia powództwa, gdyż nie miał wiedzy co do własności ruchomości, a w postępowaniu zabrakło przedsądowego żądania powódki co do ich zwolnienia. Tym samym uznał roszczenie powódki przy pierwszej czynności.

Dodatkowo nie powinno budzić wątpliwości, że gdyby powódka wcześniej informowała, że jest właścicielem zajętych ruchomości zostałyby one przez pozwanego zwolnione spod egzekucji.

Na rozprawie w dniu 29 października 2015 r. J. K. (1) cofnęła powództwo wobec K. S. wraz ze zrzeczeniem się roszczenia.

Wyrokiem z dnia 29 października 2015 r. (zaocznym wobec A. S.) Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze umorzył postępowanie wobec K. S., zwolnił wskazane przedmioty spod egzekucji w sprawie egzekucyjnej z wniosku A. S. oraz zasądził od pozwanych koszty procesu na rzecz powódki.

Sprzeciw od powyższego wyroku w pkt II i IV złożył pozwany A. S..

W swoim środku zaskarżenia pozwany zarzucił, że powództwo zostało wniesione po upływie terminu określonego w art. 841 § 3 k.p.c.

Podniósł, że w sprawie występuje współuczestnictwo konieczne i jednolite, a nie został pozwany trzeci wierzyciel.

Nadto powódka nie wykazała, że jest właścicielem ruchomości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 czerwca 2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Jeleniej Górze – R. W. na wniosek K. S. i A. S. dokonał zajęcia w nieruchomości położonej w D. ul. (...) ruchomości w postaci: stołu koloru beżowego, 6 sztuk krzeseł z obiciem z materiału beżowego, kamery S. (...), zegara ściennego (...), stolika z szufladami, 3 lamp stojących z czerwonym kloszem, stolika biało – brązowego, 2 foteli z obiciem – beżowych, sofy w kolorze beżowym, stolika brązowego z szufladami, stolika okrągłego – trzy nogi, 3 foteli małych beżowych, stolik przyściennego – konsola, 2 wazonów beżowych – okrągłych, kolumny wraz z misą (zestaw), 2 sztuk luster wiszących – brąz, fiolet, lustro wiszącego – brąz, fiolet, kolumny wraz z misą, pralki marki (...), szafy czterodrzwiowej białej, leżanki skórzanej czarnej, 2 witryn bibliotecznych – szkolnych, 2 foteli skórzanych, białych, pikowanych, komody – szufladnik z 4 szufladami, komody wąskiej białej szuflady, konsoli (...).

(Dowód: - protokół zajęcia ruchomości k. 6 – 7)

Przy zajęciu ruchomości byli obecni przedstawiciele K. S..

(Dowód: - okoliczność bezsporna)

Zajęte ruchomości stanowią własność J. K. (1), która nie jest dłużnikiem K. S. i A. S..

(Dowód: - faktury k. 8 – 13, 21 - 28

- zamówienia k. 14 – 19

- oświadczenia k. 20

- potwierdzenia zamówienia k. 29

- paragon k. 30

- zeznania świadka E. Z. k. 152v
- zeznania świadka J. K. (2) k. 152v – 153
- zeznania świadka I. Z. k. 171 – 171v
- zeznania powódki J. K. (1) k. 171v - 172)

W dniu 20 lipca 2015 r. J. K. (1) wniosła powództwo przeciwko K. S. i A. S..

(Dowód: - potwierdzenie nadania k. 58

- pismo z dnia 31.03.2016 r. k. 112
- zeznania świadka K. Z. k. 151v - 152
- zeznania świadka M. C. k. 152
- zeznania świadka J. K. (3) k. 170v - 171)

Sąd zważył co następuje:

Na wstępie należało wskazać, że Sąd niniejszym uzasadnieniem odnosi się wyłącznie do stanowisk powódki J. K. (1) i pozwanego A. S. oraz dowodów związanych z tymi stanowiskami.

W zakresie powództwa skierowanego przeciwko K. S., Sąd odniósł się bowiem już w odrębnym uzasadnieniu.

Jak stanowi art. 841 § 1 i 3 k.p.c. osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa.

Powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych.

Pozwany podnosił zarzut, że powództwo zostało wniesione po upływie ustawowego terminu to jest w dniu 17 sierpnia 2015 r., w sytuacji kiedy do zajęcia ruchomości doszło w dniu 20 czerwca 2015 r.

W związku z powyższym trzeba było zauważyć, że w dniu 17 sierpnia 2015 r. pełnomocnik powódki jedynie uzupełniał braki formalne pozwu poprzez dołączenie dodatkowego egzemplarza. I tenże egzemplarz wraz z prezentatą z dnia 17 sierpnia 2015 r. został doręczony pozwanemu.

Jednakże w toku postępowania pozwany podniósł kolejny zarzut, że pozew został złożony z przekroczeniem terminu w dniu 22 lipca 2015 r.

I faktycznie w aktach sprawy z jednej strony brak jest koperty co sugeruje, że pozew został złożony osobiście, ale z drugiej strony brak jest prezentaty świadczącej o osobistym złożeniu pozwu.

Sąd Rejonowy opierając się jednak na potwierdzeniu nadania z dnia 20 lipca 2015 r. oraz zeznaniach świadków K. Z., M. C. i J. K. (3) – pracowników biura podawczego Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze ustalił, że gdyby pozew faktycznie został złożony osobiście w biurze podawczym to znajdowałyby się tam stosowna prezentata.

Toteż mimo braku koperty (do czego nie powinno było dojść) pozew został nadany pocztą.

Nie przeczy temu pismo z dnia 02 stycznia 2016 r. (k. 123) złożone osobiście (zgodnie z twierdzeniami pełnomocnika pozwanego) a nie zawierające stosownej adnotacji.

Nie wiadomo bowiem czy zostało złożone na biurze podawczym, czy w sekretariacie Wydziału Gospodarczego (nie było dowodów na praktykę potwierdzania odbioru w tym sekretariacie) i czy faktycznie zostało złożone osobiście.

Toteż zarzuty oparte na dacie złożenia pozwu nie mogły zostać uwzględnione.

Pozwany zarzucił również, że w sprawie występuje po stronie pozwanej współuczestnictwo konieczne i jednolite.

Tutejszy Sąd nie podziela tego poglądu.

W sprawie występowało niewątpliwie współuczestnictwo materialne albowiem roszczenie oparte było na jednakowej podstawie faktycznej i prawnej (art. 72 §1 pkt 2 k.p.c.).

Natomiast z żadnego przepisu nie wynika, ażeby współuczestnictwo to miało charakter konieczny.

Ponadto trzeba było zważyć, że także z istoty powództwa nie wynika, że musi toczyć się przeciwko wszystkim wierzycielom, którzy dokonali zajęcia.

Do wyobrażenia jest bowiem sprawa w której osobę trzecią z wierzycielem dłużnika wiąże osobny stosunek prawny na mocy którego osoba trzecia jest obowiązana do znoszenia egzekucji z jej majątku np. zastaw.

Co do współuczestnictwa jednolitego to wyrok oparty na art. 841 k.p.c. wcale nie musi niepodzielnie dotyczyć wszystkich pozwanych. Jak już wskazano mogą być różne relacje prawne osoby trzeciej z wierzycielem dłużnika. Ponadto tak jak w niniejszej sprawie, jeden z wierzycieli może w postępowaniu egzekucyjnym cofnąć zajęcie, to zaś w postępowaniu sądowym musiało skutkować w stosunku do niego umorzeniem postępowania albo (w przypadku podtrzymania przez powódkę powództwa) jego oddaleniem.

A zatem również i te zarzuty nie mogły odnieść skutku.

Przechodząc zatem do meritum trzeba było zważyć, iż nie kwestionowaną w toku postępowania okolicznością były twierdzenia powódki co do jej rozdzielnosci majątkowej z mężem J. K. (2).

To zaś miało istotne znaczenie. Gdyż wszelkie nabywane przez powódkę w jej imieniu przedmioty wchodziły w skład jej majątku osobistego.

Dotyczyło to również przedmiotów nabywanych ze środków od innych osób (w tym od J. K. (2)), ale w imieniu powódki. Przekazywane środki można było co najwyżej traktować jako nakład tych osób na majątek osobisty powódki.

Toteż zbędne było prowadzenie postępowania dowodowego na okoliczność dochodów powódki, jej zobowiązań oraz świadomości co do zobowiązań męża.

Co do samych ruchomości to odnośnie 6 sztuk krzeseł z obiciem z materiału beżowego, kamery (...), , stolika z szufladami, 3 lamp stojących z czerwonym kloszem, stolika biało – brązowego, 2 foteli z obiciem – beżowych, sofy w kolorze beżowym, stolika brązowego z szufladami, stolika okrągłego – trzy nogi, 3 foteli małych beżowych, stolik przyścienny – konsola, 2 wazonów beżowych – okrągłych, kolumny wraz z misą (zestaw), 2 sztuk luster wiszących – brąz, fiolet, lustro wiszącego – brąz, fiolet, kolumny wraz z misą, pralki marki (...), szafy czterodrzwiowej białej, leżanki skórzanej czarnej, 2 witryn bibliotecznyc – szkolnych, 2 foteli skórzanych, białych, pikowanych, komody – szufladnik z 4 szufladami, komody wąskiej białej szuflady to powódka przedłożyła faktury i zamówienia z których wynika fakt ich zakupu przez powódkę.

Odnośnie sposobu wystawiania faktur, to należało wskazać że obecnie przy dostawach zamówień internetowych faktury wystawiane są jedynie w formie elektronicznej. Często również przy zamówieniu wystawiane są faktury pro – forma, jako podstawa płatności, a właściwe faktury jedynie na wyraźne żądanie (co osoby fizyczne rzadko czynią).

Odnosnie samych zamówień, to skoro komornik zajął je w domu powódki, to znaczyło że zostały one faktycznie zakupione

Co do zegara ściennego (...), to jak zeznała I. Z. stanowił on prezent od niej dla szwagierki.

Do tego jak wynikało z zeznań E. Z. kamera (...) stanowiła jej własność i została pożyczona córce.

W tej sytuacji, skoro prawie wszystkie zajęte ruchomości stanowiły własność powódki lub osób trzecich, trudno nie było również dać wiary powódce, że również stół koloru beżowego i konsola również stanowiła jej własność.

Tym samym należało stwierdzić, że ruchomości zajęte w dniu 20 czerwca 2015 r. przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jeleniej Górze – R. W. w nieruchomości położonej w D. ul. (...) stanowią własność powódki J. K. (1).

A zatem jej powództwo było zasadne.

Pozostała zatem kwestia rozstrzygnięcia o kosztach postępowania

Sąd Rejonowy w wyroku z dnia 29 października 2015 r. orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata lub radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

W niniejszej sprawie na koszty te w przypadku powódki złożyła się opłata sądowa 643 zł, opłata skarbową 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego 2.400 zł (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.)).

Po rozpatrzeniu sprzeciwu brak było podstaw do zmiany tegoż rozstrzygnięcia.

Jak stanowi art. 347 k.p.c. po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

I dlatego orzeczono jak sentencji.